

bejder et Lovforslag, som man saa tilstiller til underordnede, for at de skulle kritisere det. Jeg har altid tænkt mig, at den rette Fremgangsmaade maatte være, at det var Overadministrationen, der modtog til Kritik det af en nedsat Kommission udarbejdede Lovforslag, og ikke omvendt." Det ærede Medlem mener jo, at han kender godt til Marinens Sager, og han gør det vel ogsaa, men det er da mærkeligt, at han er ubekendt med, at det er en temmelig almindelig Fremgangsmaade, han anser over. Den er anvendt forfællelige Gange, og den er navnlig anvendt ved Tilfælde af ganske samme Art. Forud for det Lovforslag, som blev behandlet her i 1879—80, og som førte til den nuværende Lov om Søværnets Ordning, var der en akkurat lignende Kommission nedsat under „Flaadens Admiral“, som han helden Gang, og det er ikke noget, der blev holdt skjult. Af de Bilag, som ledsagede Folketingets Udvalgsbetænkning af 17de April 1880, fremgaar det, at det var sket paa samme Maade som ved denne Lejlighed, og da fandt Folketinget intet at indvende derimod. Det ærede Medlem vil altsaa se, at det ikke er noget helt ualmindeligt, der her er sket. Det ærede Medlem har naturligvis sine Grunde til at fremkomme med sin Anse, han tænker sig maasse, at der stikker noget for Ministeriet mindre rart derunder. Han siger nemlig: „Hvis jeg, hvad jeg ganske vist har gjort, skulde tænke mig en Grund til, at man ved denne Lejlighed har afvejet saa betydeligt fra Reglen, kan jeg ikke nægte, at jeg har faaet det Indtryk, at Grunden maa søges i vore Hensillinger i den foreløbige Betænkning i Fjor.“ Det er altsaa disse Hensillinger, hvis Behandling i Kommissionen jeg har læst op, de berørte Punkter, som Administrationen muligvis ikke ønskede berørte, som jeg vilde helt skjule, uagtet jeg har behandlet dem meget stærkt i Anmærkningerne til det ny Lovforslag, og uagtet jeg altsaa, som anført, har ladet dem behandle indgaaende af den nedsatte Kommission. Nej, det ærede Medlem maa tro, at disse Hensillinger have ikke i den Grad gjort mig angst, at jeg skulde mene, de helst maatte forsvinde.

Saa siger det ærede Medlem, at et andet Spørgsmaal vedrører Budgettet, og derom er der ogsaa talt i den foreløbige Betænkning. Han mener, at det skulde optages i Lovforslaget. Men jeg skal gøre opmærksom paa, at Budgettets Affattelse hører under Finanslovsforslaget, og den Forandring i Budgettets Affattelse, som der er talt om i den foreløbige Betænkning, billiger jeg fuldstændig. Tænken om at stille de militære fra de civile Poster

kunde ikke sættes igennem ved dette Forslag, men derimod ved Finanslovsforslaget, hvor der ogsaa er gjort Strid til det, saa at jeg haaber, Budgettet til næste Aar skal være i denne ogsaa af mig ønskede Form. Jeg er netop overordentlig taknemmelig for alle saadanne Bink, som Udvalget har givet mig, tit endog angaaende Foranstaltninger, som jeg ikke troede kunde komme igennem Rigsdagen. Jeg vilde ønske, at jeg kunde have optaget alt, hvad Udvalget har indstillet, for saa vilde vi vel snart have været færdige. Her har De altsaa min Fremstilling af, hvad der har været underdraget Kommissionen af den foreløbige Betænkning. Et Spørgsmaalet om Budgettet og forfællelig andet er udeladt af det Lovforslag, som blev tilstillet Kommissionen, skal jeg nu lade ligge, jeg skal siden komme nærmere ind paa den Side af Sagen. Disse Indstillinger have været for Kommissionen, og den har afgivet Betænkning derom.

Det ærede Medlem kommer dernæst til en Kritik af Kommissionen, og han siger: „at det er et ganske imponerende Apparat: 3 Admiraler, Direktører, Skolechefer o. s. v. Man faar absolut Indtryk af, at der her er foregaaet en virkelig indgaaende kritisk Behandling af Marinen. Men jeg tror dog, at naar denne Kommission, der blev nedsat, som jeg før bemærkede, den 28de Oktober, afgiver sin Betænkning i November, for at man saa kan forelægge Lovforslaget den 12te December — den har altsaa arbejdet i 2—3 Uger — kan man ikke tillægge Kommissionens Arbejde større Værdi end i alt Fald i Forhold til den Tid, den har arbejdet“. Der er dog vist her anlagt en lidt urigtig Maalestok. Det ærede Medlem har jo meget nøjsomt angivet den 28de Oktober som den Dag, da Kommissionen blev nedsat, og den 12te December som den Dag, Lovforslaget blev forelagt, men han angiver ikke nogen Datum for den mellemste Tidbestemmelse den i November. Det var den 30te November, og trækker man den 28de Oktober fra den 30te November, faar man ikke 2—3 Uger, men 4—5 Uger. Det ærede Medlem vil altsaa være nødt til at tillægge Kommissionens Arbejde efter hans egen Maalestok dobbelt saa stor Værdi, som han hidtil har gjort. Det ærede Medlem omgaaes dog vist der mindre korrekt med Tallene, naar han faar 2—3 Uger i Stedet for 4—5 Uger. Det ser ud, som om han havde glemt at anføre Datoen for den midterste Angivelse.

Det ærede Medlem siger saa: „Vi havde kun den Tret forhandle en Gang mundtlig med Ministeren“. Net som om det var